

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011763
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121011763.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom PhD., v trestnej veci proti obžalovanému: P. X., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 a 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

P. X. nar.: XX.XX.XXXX, M. nad F.,
trvale bytom: D. hrdinov XXX/X, M. nad F.

s a u z n á v a z a v i n n é h o z t o h o, ž e

dňa 20. novembra 2019 v čase o 23.30 hod. v areály PCA Slovakia s. r. o, v montážnej hale s označením "TR04" na ul. Automobilová č. 1, Trnava pri cúvaní vysokozdvížným vozíkom značky Hyster 2.5, sa dostatočne nepresvedčil, či sa v dráhe pohybu vysokozdvížného vozíka nenachádza prekážka a nevšimol si tam za vozíkom nachádzajúceho sa J. H., ktorému prešiel kolesom vozíka po dolnej časti ľavej nohy, následne sa pohol dopredu čím mu po nohe prešiel druhý krát, čím poškodenému J. H. z W. spôsobil zlomeninu hornej časti ihlice v oblasti hlavičky s roztrhnutou blanou medzi ihlicou a píšťalou a s čiastočným vyklbením členkovej kosti, ťažké pomliaždenie vonkajšej chrbtovej a vnútornej časti nohy a stredného predkolenia s odreninou, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a hospitalizáciu a ktorými bol minimálne 49 dní závažne obmedzený na obvyklom spôsobe života, čím P. X. svojim konaním porušil povinnosti vyplývajúce mu z § 12 ods.2 písm. a) Zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci s poukazom na povinnosť vyplývajúcu z technickej normy STN ISO 3691+AMD1,

teda

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona

a za to sa odsudzuje:

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených:

a) Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 942 436, adresa na doručovanie: Cintorínska 5, Nitra,
b) J. H., nar.: XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, W.

s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trnava podala dňa 19.08.2021 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 3Pv 472/19/2207-31 na obvineného P. X. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, na skutkovom a právnom základe uvedenom v texte obžaloby.

Vzhľadom na fakt, že vo veci vydaný trestný rozkaz bol napadnutý včas podaným odporom prokurátora OP Trnava, nariadil súd termín HP, na ktorom došlo k zrušeniu trestného rozkazu prednesom obžaloby zo strany OP Trnava.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný P. X. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť zo spáchania skutku nevinný (§ 257 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Následne obžalovaný k veci uviedol, že sa nachádzal v danej hale, ktorá ešte nebola označená čiarami a chodníkom pre chodcov a to ničím, ani úložný priestor pre materiál. Dali ich do tej haly pracovať, bola to nočná smena a on prišiel do práce. Dali mu robotu a začali pracovať. Bolo mu povedané, aby priniesol materiál zamestnancom, aby mohli robiť, pričom tú bedňu položil, začal cúvať na vysokozdvížnom vozíku. Obzrel sa dozadu, kde v jeho jazdnej dráhe nebol nikto, len nastavené bedne na sebe, nikto nemohol vidieť, kde kto je a v jeho jazdnej dráhe nebol nikto. Poškodený H. mu vyšiel pod koleso z uhla, z ktorého ho nemohol vidieť, vyšiel spoza bední. Predtým sa otočil sa celý dozadu a tak cúval celý čas otočený dozadu. On mu vyšiel do jazdnej dráhy s tým, že mal slúchadla v ušiach a mobil v ruke, ako dal nohu von, tak on mu ju zachytil. Z toho mŕtveho bodu ho nemal ako vidieť. Ako zistil, čo sa stalo vybehol z vozíka a on mal nohu pod kolesom. V tom šoku tam nevidel žeriav, jeho prvá reakcia bola, a že mu zide z nohy, aby ju uvoľnil. Už keď mu stál na nohe, išiel (zrejme dozadu- pozn. súdu) s károu, lebo keby išiel dopredu, tak by mu spravil ešte horšie. Potom zišiel s károu z nohy a prišiel k nemu, prišlo viacero ľudí, prišla záchranka, zobrali ho na testy na alkohol a drogy a to bolo všetko. Poškodený bol vodičkar (na VZV - pozn. súdu), tak ako aj obžalovaný. Na tej hale nie je ťažký priemysel, že by tam bol hluk, že by nepočul výstražný tón pri cúvaní. Tá kára (VZV) bola v 100 % stave, takže vydávala výstražný zvuk, ktorý mohol počuť a vidieť, lebo blikala. Nevie z akého dôvodu je takéto obvinenie na neho. Jemu to je ľúto, že sa to stalo, nebol to zámer. Nie je to všetko tak, ako to je v zápisnici. Mal mesiac robiť v Peugeotte, ešte v ten deň musel ísť na vozík. Zišli sa svedkovia, ktorí boli Ukrajinci a Srbi, preto ich nemôže dať predvolať a keď to počul aj vedúci (čo sa stalo), tak mu povedal, že sadni do káry a jazdi ďalej a mesiac tam odrobil po nehode. Keby H. nemal mobil v ruke a slúchadla, tak by sa nič nestalo. Bol to jeho kolega, vedel čo sa môže stať, tým skôr, že aj on jazdil na vozíku. Tam, kde sa pohyboval nemal, ani čo hľadať. Aj obyčajný človek, ak ide na cestu sa pozrie. Z tohto dôvodu sa cíti byť nevinný. Je jednoduché niekoho obviňovať, treba vyšetrovať a nech

sa ukáže, kde je pravda. Poškodený mal slúchadla na drôty, lebo to bolo vedľa neho padnuté po tej nehode. To je bezhlukové prostredie, netreba tam nosiť slúchadla bezpečnostné. Myslí, že tam stačilo nemať slúchadla a nemať telefón v ruke. Jediné nešťastie, že mu vyšiel z mŕtveho bodu. A šťastie, že sa len rozbiehal, mohlo to byť 1,5 m odkedy sa pohol a tie bedne mohli mať tak 3 m. Vozík bol v tom čase nehody prázdny.

Na doplňujúce otázky obžalovaný odpovedal, že signalizačné zariadenie sa pri cúvaní zapísané samé, ako aj vizuálna signalizácia. Obžalovaný na vozíku odrobil 17 rokov. V živote nemal takúto nehodu a toto bola nešťastná náhoda. Ak by poškodený nemal slúchadla a mobil, tak sa to nestane. Chcel s ním komunikovať, ale jeho mama robila v tej istej firme, kde aj on a chodila sa mu po nehode vyhrážať, na čo má svedkov. Nevedel, čo má robiť, vie o tom aj vedúci. Ďalej na neho povedali, že rozbil poškodenému auto. Krivo ho obvinil, má od toho aj papiere a pritom sám poškodený pred svedkami hovoril, že vie kto mu auto rozbil a on to nebol.

Prekážku pri cúvaní zaregistroval až v momente, keď sa tomu už nedalo zabrániť. Po tom, ako prešiel poškodenému po nohe nebolo počuť zvykovú signalizáciu, tá je iba pri jazde. Signalizačná vizuálna je počas celého bežania motoru. Zvuková len pri pohnutí dozadu, pri cúvaní. Keď vyšiel z vozidla po nehode, poškodený ležal na zemi na ľavej strane. Preto v tej rýchlosti, lebo tam nie sú žeriavy, aby vozík dali z jeho nohy dolu, tam nebol iný spôsob a iné mu nenapadlo ako ísť naspäť do vozíka a zísť mu z nohy. Po tomto utekal k nemu a pýtal sa ho odkiaľ mu vošiel, prečo mal slúchadlá a vodu mu zháňal. Ale potom do toho vstúpila jeho mama a nedalo sa nič robiť.

Ohľadom obsluhy VZV v Peugeote zaškolený nebol. Na tej hale, kde robil predtým, tak to je to isté, len bolo všetko označené. Povedali mu, čo je jeho náplň práce a bola aj nejaké BOZP školenie.

Svedok - poškodený J. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy uviedol, že v danú deň odstavil vozík, išiel okolo teamleadera a išiel na záchod a dať si kávu, povedal to aj chalanom - povedali, že prídu o chvíľu. Keď odchádzal, prechádzal okolo obžalovaného, tento mal v ruke telefón, nevie, či si ho všimol. Pokračoval smerom von, on sa rozbehol na vozíku, zrazu pocítil tupý náraz a ležal som na zemi. Prešiel mu po ľavej nohe, bola to oblasť pod kolenom nižšie, ktorú aj názorne ukázal. Potom zišiel dole, takisto po nohe. Od momentu, keď prešiel okolo obžalovaného do momentu, keď som pocítil tupý náraz mohla ubehnúť tak minúta a pol.

Svedok na doplňujúce otázky uviedol, že potom ako oznámil, že si ide oddýchnuť, sa pohyboval v priestore vo vnútri haly, ide o halu uzatvorenú zo všetkých strán. PSA je postavené tak, že je to jedna veľká hala, v ktorej sa nachádza jedna veľká miestnosť, sú tam dve brány. Zaúčal sa s vláčikom, pri sebe mal prebal - materiál, ktorý príde v krabicach, jedná sa o nejaké palety. Nevie presne, aká veľká je miestnosť, je to určite viac ako 20x20 metrov. Na povrchu malo byť aj dopravné značenie, ale nebolo tam. Išiel okolo prebalu, zastavil sa za teamleaderkou, oznámil jej, že ide po kávu. Prešiel okolo chalanov, boli vtedy taká partia. Ako míňal chalanov, prešiel okolo obžalovaného, ktorý sedel vo vozíku a mal v ruke telefón. Zdalo sa mu, že sa tak trochu poobzeral, aj sa voľakedy zdravili, následne míňal prebal. Čo sa týka obžalovaného, keď prešiel popri ňom, ak by sa obzrel, tak by ho videl, nakoľko tam bol čistý výhľad. To hovorí aj zo svojej skúsenosti, na VZV robí 11 rokov. Palety na prebale boli naskladané do výšky asi 1,20 m, nakoľko pri prebale sa nedá použiť vyššia výška. V momente nárazu sa nachádzal prakticky už na konci prebalu. Obžalovanému nič nebránilo pri výhľade - pokiaľ by sa otočil, nakoľko išiel z jeho pohľadu pred prebalom, resp. okolo neho, s tým, že obžalovaný ani rovno necúval, keďže cúval do šikma. Obžalovaný v momente, keď okolo neho prechádzal mal naštartovaný vozík, nakoľko mu aj maják blikal, nehýbal sa však, stál na mieste. Obžalovaný vo vozíku sedel, on išiel okolo, zdalo sa mu, že pozrel na neho, zdalo sa mu, že má v ruke telefón, nakoľko on mal ten telefón v ruke často, keď ho videl. Vie označiť aj viacero zamestnancov, ktorí často videli obžalovaného chatovať, smskovať a volať z telefónu, keď bol vo vozíku. Daný priestor je koncová linka, kde sa ukladajú dvere na autá a vychádzajú. Je tam hluk. Celkovo chodia tam aj vláčiky s kovovými paletami, aj čo sa týka VZV, čo mal obžalovaný, má tam svetlo cúvacie, je tam cúvací bazev (keď cúva, tak to pípa) - [zrejme buzzer, pozn. súdu], ktorý je pri baterke. Keď sa vrátil do PSA, tak zistil, že na tom vozíku, čo ho zrazil, je bazev slabo počuť. V danom čase mal poškodený oblečené montérky, tričko, mikinu, reflexnú vestu a šiltovku. Mal obuté bagandže s ocelovou špičkou. V čase nárazu nemal poškodený nič v rukách, iba kráčal, nemal ani slúchadlá v ušiach. Z VZV von a naopak je vidno neustále, aj zadný priezor je zo skla a je cezeň vidno. V realite to vyzerá tak, že ak si sadnete do vozíka, pred sebou máte sklo a aj za sebou máte sklo. Je tam pekný výhľad. Keď si sadnete, nič Vám vo výhľade nebráni, ani vetranie plechu. V prípade ak vozík cúva, je tam bazev, svetelná signalizácia, ktorá je robená tak, že by mala svietiť meter a pol od vozíku, keď cúva, ale stáva sa, že časom skrutky povolia a dá sa s tým hýbať, alebo sa to sklopí. Tým pádom svetelný lúč nesvieti tak ako by mal, ale znižuje sa uhol. Keď zapnete vozík, maják sa rozblinká. Maják slúži na to, aby ho bolo vidieť vozík v regáloch alebo medzi uličkou. Keď vozík cúva, vodič by mal

zatrúbiť, keď vychádza z uličky, mal by zatrúbiť keď vchádza do križovatky. Ako čítal spis, podľa toho, čo sa dočítal, tak obžalovaný mal naposledy školenie BOZP; keby chodil pravidelne na BOZP, tak by sa to nestalo. Nemal platné školenie, čo sa týka školenia BOZP, nakoľko (ako sa dozvedel) na tomto školení bol v roku 2018 a PSA vyžaduje školenie každý rok. Poškodený pred nárazom trúbenie nepočul. Osvetlenie v hale je centrálné, je to výrobná hala, stále sa tam svieti. Pri nehode mu boli spôsobené zranenia - mal rozmliaždený členok, zlomenú ihlicu a prasknuté koleno, zo zranení sa liečil 14 mesiacov. Ohľadom pracovných výkonov obžalovaného svedok uviedol, že, keď bol pri ňom teamleader, bol v pohode, normálne pracoval, ale keď sa mu teamleader nevenoval, nedodržiaval BOZP, točil sa s paletami aj troma vo výške, ohrozoval ľudí. Nedávno bol aj s chalanom, ten to mal nafotené, chcel mu ukázať aj fotky, ale už ich vymazal.

Z výpovede svedkyne - poškodenej Mgr. Miriam Žolnerovej, ktorej výpoveď z prípravného konania bola v zmysle § 263 ods.1 a § 252 ods. 5 Tr. por. prečítaná, nakoľko s týmto postupom súhlasil prokurátor OP Trnava a obžalovaný sa na HP bez ospravedlnenia nedostavil vyplýva, že svedkyňa je poverená na zastupovanie spoločnosti DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s, pred OČTK a je oprávnená sa vyjadriť k výške nákladov zdravotnej starostlivosti, ktorá bola poskytnutá poisťencovi J. H. v súvislosti so zraneniami, ktoré mu vznikli pri nehode dňa 20.11.2019. K samotnému skutku sa vyjadriť nevie, nebola účastníkom nehody. Zdravotnícke zariadenia k predmetnému úrazu zo dňa 20.11.2019 fakturovali za zdravotnú starostlivosť poskytnutú J. H. náklady v sume 2.606,78 Eur a uvedené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť sú konečné. Poisťovňa DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. vynaložila náklady na preplatenie lekárskeho výkonu a zdravotnej starostlivosti v sume 2.606,78 Eur. Jednotlivé položky, z ktorých náklady pozostávajú sú špecifikované v správe k vyčísleniu nákladov, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu a v podrobnom rozpise výkonov. Uvedené náklady sú konečné. Bola poučená podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku, k trestnému konaniu sa pripája a žiada, aby súd podľa § 287 Trestného poriadku uložil v odsudzujúcom rozsudku obžalovanému povinnosť uhradiť poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 2.606,78 Eur na účet DÔVERA zdravotná poisťovňa, a s..

Z výpovede svedkyne K. Y. (č.l. 68-70), ktorej výpoveď z prípravného konania bola v zmysle § 263 ods.1 a § 252 ods. 5 Tr. por. prečítaná, nakoľko s týmto postupom súhlasil prokurátor OP Trnava a obžalovaný sa na HP bez ospravedlnenia nedostavil vyplýva, že svedkyňa nie je v žiadnom príbuzenskom pomere k obžalovanému. Svedkyňa v minulosti pracovala pre spoločnosť Qulis cez agentúru Drafkom a prácu vykonávala v areáli PSA Peugeot. V danej veci už vypovedala a s odstupom času si presne nespomína ako sa celá udalosť stala, vie ale, že niekedy koncom roka 2019 pracovala v jednej hale v PSA, išlo o novú halu, kde boli prvý krát, ona robila v daný deň ako kontrolór kvality. Práca jej začínala o 22.00 hod. Niekedy pred poľnocou bola na pracovisku a kontrolovala svetlá do auta. Kúsok od nej bol vysokozdvížny vozík, medzi nimi bola paleta. Bol tam aj vodičkar. Povedala vodičkarovi, aby jej priniesol novú paletu, potom sa otočila a hneď nato začula krik a videla, že na zemi leží J., na priezvisko si nespomína. Vozík, ktorý poslala pre paletu mu stál na nohe, nevie už na ktorej. Vozíkar sa pohol potom smerom dopredu a zase J. prešiel po nohe - to boli momenty. K J. prišli nejakí ľudia, ona tam nešla. K nehode prišlo cca 2-3 metre odo nej. Ale nehodu samú nevidela, stála vtedy chrbtom, otočila sa až na krik, k výpovedi pripojila aj náčrtok. Poškodeného v ten deň videla, ale nie tesne pred nehodou, nevie odkiaľ išiel. Na mieste sa nachádzali palety, boli na ľavo od ležiaceho J., z jej pohľadu napravo, keď bola otočená smerom do haly. Tieto boli vo výške cca 1 meter, bolo cez ne vidieť. K príčine nehody sa vyjadriť nevedela, vie, že vodičkar musí pozerieť za seba, kam cúva a aj J. mal dávať pozor. Bola to nová hala, kde nič nebolo označené. Nevie sa vyjadriť, či vodičkar (obžalovaný) použil nejaké výstražné znamenia, keď cúval. Nevie sa vyjadriť k svedkom nehody. Po nehode obžalovaný vystúpil z vozíka, išiel k J.. Nevie o tom, že by sa obžalovaný pred nehodou nevenoval riadeniu vozíka, v minulosti ho ale videla, že vo vozíku počas jazdy používal telefón a to som viedla aj u poškodeného. Pred nehodou nevie, či mal telefón v ruke, to so nevyšimla. Palety neboli vôbec do výšky, boli do výšky cca 1 meter, cez ne bolo vidieť a nevie kadiaľ išiel J.. V hale v tom čase nebol hluk. O problémoch s obžalovaným v minulosti nevie.

Zo znaleckého posudku doc. MUDr. Vladimíra Popelku, PhD. č. 14/2020 (č.l. 84-116), ktorý bol na HP vykonaný podľa § 268 ods. 2 Tr. por. po súhlase OP a obžalovaného vyplynulo, že na základe lekárskeho správ a vyšetrovania poškodeného znalcom poškodený utrpel pri predmetnom úraze poranenie ľavého predkolenia - išlo o tzv. Maissonefovu zlomeninu (zlomenina hornej časti ihlice v oblasti hlavičky, s roztrhnutou blanou medzi ihlicou a píšťalou a s čiastočným vykĺbením členkovej kosti). Zlomenina si vyžiadala dňa 25.12.2019 operáciu, napravenie vykĺbenia a zafixovanie ihlice k píšťale dvomi skrutkami. Po prepustení z nemocnice /dňa 2.12.2019/ poškodený chodil ambulantne na kontroly úrazovým

chirurgom. Dňa 11.12.2019 boli odstránené stehy z operačných rán. Do 19.12.2019 boli odstránené odumreté časti kože a od 8.1.2020 rehabilitoval. Až do vyšetrenia znalcom nenašľapoval na ľavú dolnú končatinu a chodil pomocou barlí. /Poškodený po hospitalizácii až do vyšetrenia znalcom bol celkovo 4x ošetrený odborným lekárom/. U poškodeného zároveň došlo k ťažkému pomliaždeniu vonkajšej a chrbtovej a vnútornej strany nohy a stredného predkolenia, kde sa nachádzala aj odrenina. Po poranení došlo k vzniku pľuzgierov na bočnej, chrbtovej a vnútornej strane nohy s odumretím povrchových vrstiev kože /nekrózou/. V čase vyšetrenia znalcom /2 mesiace po úraze/ poškodený ešte nenašľapoval na ľavú dolnú končatinu, chodil na rehabilitáciu. Na chrbtovej strane nohy medzi 3. a 4. predpriehlavkovou kosťou bol stav po odlúčení povrchovej časti kože veľkosti 3x3cm, na bočnej strane nohy veľkosti 7x2cm, nad vnútorným členkom veľkosti 3x1cm a na prednej časti stredného predkolenia stav po odrenine 5x5cm. Bol tu prítomný opuch nohy a predkolenia. Poškodený neutrpel žiadne iné zranenia.

K mechanizmu vzniku úrazu znalec uviedol, že pomliaždenie ľavého stredného predného predkolenia s odreninou vzniklo s najväčšou pravdepodobnosťou nárazom tupého predmetu do oblasti ľavého predného stredného predkolenia. Násilie bolo strednej intenzity a pôsobilo v smere šikmom k povrchu ľavého stredného predkolenia. Zlomenina hlavičky ihlice, s roztrhnutím medzikostnej blany medzi ihlicou a pišťalou a čiastočným vyklíbením členkovej kosti a s pomliaždením nohy vznikli s najväčšou pravdepodobnosťou pôsobením silného násillia, ktoré pôsobilo na bočnú a prednú časť nohy. Išlo o pôsobenie silného násillia, ktorým mohlo byť aj koleso VZV, resp. váha tohto vozíka. Podľa charakteru poranení, poškodený mohol byť zrazený najprv nárazníkom vysokozdvížneho vozíka do oblasti ľavého stredného predkolenia v šikmom smere, pravdepodobne z jeho pohľadu z ľavej bočnej strany smerom doprava. Poškodený v čase nárazu mohol mať vytočenú ľavú dolnú končatinu do vonkajšej strany. Koleso vozíka pravdepodobne prešlo po bočnej a chrbtovej strane ľavej nohy a pákovým mechanizmom došlo ku zlomenine hlavičky ihlice a roztrhnutiu medzikostnej blany s čiastočným vyklíbením členkovej kosti. Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že ako cúval vysokozdvížny vozík tak mu do chrbta narazil a týmto nárazom spadol a prešiel mu po ľavej dolnej časti nohy. On začal na to kričať a on ešte k tomu sa pohol dopredu, takže mu dvakrát prešiel po spodnej časti nohy. Poranenie poškodeného mohlo vzniknúť takým spôsobom, ktorý uviedol poškodený vo svojej výpovedi. U poškodeného došlo k vážnemu úrazu ľavej dolnej končatiny a pri danom silnom násillí mohlo dôjsť k vážnemu poraneniu ciev a nervov ľavej dolnej končatiny, teda k poraneniu životne dôležitých orgánov tela. Ľavá noha poškodeného bola chránená pracovnou obuvou, čo zabránilo vážnej devastácii nohy. Keby nebol použitá správna obuv, u poškodeného by došlo k devastáčnemu poraneniu nohy a členkového kĺbu s možným následkom až straty nohy. Poškodený bol hospitalizovaný od 21.11.2019 do 2.12.2019. V priebehu hospitalizácie bol dňa 25.11.2019 operovaný, bolo vykonané napravenie zlomeniny a postavenia členkového kĺbu so zafixovaním dvomi skrutkami. Až do prepustenia poškodený mal bolesti, musel brať lieky proti bolesti. Po prepustení poškodený chodil ambulantne na preväzy, boli odstránené odumreté časti kože. Do 8.1.2020 bola ľavá dolná končatina zafixovaná ortézou a potom poškodený začal rehabilitovať. Poškodený až do vyšetrenia znalcom chodil za pomoci barlí, rehabilitoval a nestúpal na ľavú dolnú končatinu. V prípade poškodeného najskôr pol roka po úraze bude indikovaná operácia, odstránenie kovového materiálu. Poškodený až do vyšetrenia znalcom /8 týždňov/ bol obmedzený v pohybe, nemohol stúpať na ľavú dolnú končatinu. Poškodený v čase do prehojenia kože na ľavom predkolení /1 mesiaci bol obmedzený v hygiene ľavej dolnej končatiny, nemohol sa kúpať, sprchovať si ľavú dolnú končatinu. Bol čiastočne obmedzený v obliekaní. Taktiež v pohybe bol čiastočne odkázaný na pomoc druhej osoby. Poškodený začne našľapovať na ľavú dolnú končatinu cca 3 mesiace po úraze a plne zaťažovať až 6 mesiacov po úraze. Do tejto doby bude obmedzený v pohybe. Poškodený podľa zdravotnej dokumentácie do predmetného úrazu nemal žiadne ťažkosti, ochorenia a úrazy ľavej dolnej končatiny, bol zdravý. Poškodený až do vyšetrenia znalcom (18 týždňov po úraze) bol PN, nevykonával žiadne zamestnanie.

Zlomenina hornej časti ihlice, s roztrhnutou medzikostnou blanou a čiastočným vyklíbením členkového kĺbu vrátane ťažkého pomliaždenia nohy a predkolenia si vyžaduje dobu liečenia a PN podľa literatúry a skúseností znalca 4-6 mesiacov. Celková doba liečenia a PN v prípade poškodeného je 4-6 mesiacov. Poškodený v čase vyšetrenia znalcom bol ešte PN, čo je adekvátny postup pri danom poranení. Poškodený až do prehojenia poranenia a rozrehabilitovania, čo bude cca 4 mesiace po úraze, bude obmedzený hlavne v pohybe. Nebude môcť zaťažovať ľavú dolnú končatinu. Nebude môcť sa stavať na ľavú nohu, chodiť, behať a bude musieť používať barle. Poškodený okrem obdobia hospitalizácie nebude musieť brať lieky proti bolesti, ale len liek proti zrážaniu krvi.

Závery znalca v otázke stanovenia dĺžky PN a doby liečenia sú v súlade s postupom lekárov. Celý postup je adekvátny vážnosti a charakteru predmetného poranenia. U poškodeného po poranení došlo k vážnemu poraneniu ľavého predkolenia a ľavého členkového kĺbu. Nedošlo u neho k poraneniu životne dôležitého orgánu tela /nebola zlomená holenná kosť, nebolo prítomné poranenie nervov a ciev predkolenia/. Poranenie neohrozovalo poškodeného na živote. Poranenie poškodeného si ale vyžaduje dlhú dobu liečenia dlhšiu ako 42 dní/. Poranenie nezohydilo poškodeného, ale môže spôsobiť trvalé zníženie pracovnej spôsobilosti. Vzhľadom k tomu, že v čase písania posudku nebol ešte ustálený zdravotný stav poškodeného, znalec sa nedokáže vyjadriť t.č. k trvalým následkom, ale najskôr po roku od predmetného úrazu. Poranenie poškodeného súdny znalec klasifikuje z lekárskeho hľadiska ako úraz ťažký.

K bodovému ohodnoteniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia u poškodeného J. H. znalec uviedol, že podľa platného zákona 437 z 30.6.2004 o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia atď., ktorý vstúpil do platnosti dňa 1.8.2004, obodoval bolestné poškodeného znalec nasledovne :

Por. č. 203/zlomenina ihlice s vykĺbením členkovej kosti operovaná - 115 b

Por. č. 160/c pomliaždenie predkolenia ťažkého stupňa - 15b

SPOLU 130b (Slovom stotridsať bodov)

V § 5 ods. 2 uvedenej vyhlášky je uvedené: výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1 za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

Z uvedeného vyplýva, že finančná hodnota jedného bodu je pohyblivá a každý rok sa podľa uvedeného zákona mení. Súdny znalec preto nevypočítava presnú finančnú hodnotu odškodnenia za bolesť a doporučuje pri odškodňovaní za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa riadiť násobkom počtu vypočítaných bodov a násobku 2% z aktuálnej priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR daný Štatistickým úradom SR za príslušný rok, v ktorom sa stal úraz. Informácie o priemernej mzde SR sú všetkým občanom SR prístupné a všeobecne známe.

Hodnota bodu v čase úrazu bola 20,26 Eura.

Znalec doc. Ing. Milan Szabó, PhD. na hlavnom pojednávaní po zákonnom poučení uviedol, že sa pridriava záverov znaleckého posudku č. 6/2020 (č.l. 118-125) a dodatku k ZP č.l. 78-79. Následne boli prednesené závery ZP a dodatku k nemu.

Zo ZP č. 6/2020 doc. Szaba vyplynulo, že na vznik posudzovaného skutku malo vplyv porušovanie ustanovení, ktoré sú uvedené vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP, ktoré znalec v ďalšom uvádza.

Zákon NR SR č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

• Informácia:

§ 2 Pôsobnosť zákona

(1) Tento zákon sa vzťahuje na zamestnávateľov a zamestnancov vo všetkých odvetviach výrobnjej sféry a nevýrobnej sféry.

(2) Povinnosti a opatrenia ustanovené týmto zákonom sa v rozsahu nevyhnutnom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vzhľadom na povahu činnosti vzťahujú aj na b) fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, a na jeho príbuzných v priamom rade, súrodencia a manželka, ak sa podieľajú na plnení jej podnikateľských úloh

• Vysvetlenie:

uvedené znamená že ustanovenia všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP platia aj pre živnostníkov (SZČO), pretože podnikajú, teda v podstate zamestnávajú sami seba. V posudzovanom skutku to platí ako pre poškodeného p. J. H., tak aj pre obsluhu (vodiča) VZV p. P. X.. V posudzovanom skutku ich zamestnávateľ je povinný vykonať im vstupné školenie, lebo budú pracovať na novom pracovisku, ale opakované povinné školenia (každé dva roky podľa Vyhláška MPSVR SR) si musia

zabezpečiť sami živnostníci u oprávnených či fyzických alebo právnických osôb. Znalec poznamenáva, že zvyčajne tieto školenia živnostníci neabsolvujú, pretože sa mylne domnievajú, že tieto požiadavky všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov sa na nich nevzťahujú, lebo sa mylne domnievajú, že nie sú zamestnávateľia. Doklady o absolvovaní týchto školení sa vo vyšetrovacom spise nenachádzajú, preto sa znalec domnieva, že ich neabsolvovali.

• Požiadavka:

§ 12 Práva a povinnosti zamestnancov

(1) Zamestnanec je povinný

a) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený,

• Porušenie:

Povinnosť dodržiavať všeobecne záväzné právne a ostatné predpisy BOZP sa vzťahovala, najmä na vodiča VZV p. P. X., pretože pri vzniku posudzovaného skutku obsluhoval (riadil) VZV. Okrem toho bol p. P. X. s nimi opakovane, riadne a preukázateľne oboznámený ako obsluha motorového vozíka s platným preukazom (pozri prílohu č. 4.18).

Pozn. znalca

Plnenie požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP sú vo všeobecnosti zamestnávateľmi, teda aj živnostníkmi a aj zamestnancami považované za obťažujúce, pretože sa pri ich plnení musí vykonať „niečo navyše“, aj keď je to v záujme ochrany ich zdravia a života alebo ochrany života a zdravia osôb, ktorých sa ich činnosť týka. Keďže nie každé neplnenie požiadaviek BOZP má za následok škodu na zdraví, živote alebo majetku, tak potom táto skutočnosť posilňuje povedomie zamestnávateľov a zamestnancov o ich "zbytočnosti". Toto povedomie je zarážajúce, najmä v prípade vedúcich zamestnancov, ktorí, ak treba znížiť náklady alebo urýchliť práce, tak sa to snažia urobiť neplnením požiadaviek uvedených vo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisoch BOZP.

Zákon NR SR č. 311/2001 Z. z. Zákonník Práce a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

Informácia:

§ 39 (1) Právne predpisy a ostatné predpisy na zistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú predpisy na ochranu života a predpisy na ochranu zdravia, hygienické predpisy a protiepidemiologické predpisy, technické predpisy, technické normy, dopravné predpisy, predpisy o požiarnej ochrane, a predpisy o manipulácii s horľavinami, výbušnami, zbraňami, rádioaktívnymi látkami, jedmi a inými látkami škodlivými zdraviu, ak upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia

(2) Predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sú aj pravidlá o bezpečnosti a ochrane zdravia vydané ústrednými orgánmi alebo zamestnávateľmi po dohode s príslušným orgánom inšpekcie práce a príslušným odborovým orgánom.

• Vysvetlenie:

Podľa znenia odstavcov 1 a 2 § 39 Zákonníka práce predpismi BOZP sú všetky predpisy, ktoré upravujú otázky týkajúce sa ochrany života a zdravia zamestnancov a osôb zdržujúcich sa na pracoviskách a priestoroch so súhlasom zamestnávateľa sú predpismi BOZP, pretože sú v nich uvedené podmienky pre bezpečnú a zdraviu neškodnú prácu. Z tohto dôvodu to môžu byť predpisy, ktoré nemajú v názve slová bezpečnosť, ochrana a pod.

• Požiadavka:

Ochrana práce

§ 146 (2) Starostlivosť o bezpečnosť a zdravie zamestnancov pri práci a o zlepšovanie pracovných podmienok ako základných súčastí ochrany práce je rovnocennou a neoddeliteľnou súčasťou plánovania a plnenia pracovných úloh. Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci je stav pracovných

podmienok, ktoré vylučujú alebo minimalizujú pôsobenie nebezpečných a škodlivých činiteľov pracovného procesu a pracovného prostredia na zdravie zamestnancov.

• Porušenie:

Toto ustanovenie porušoval p. P. X., pretože pri jeho konaní, obsluhu VZV, nepovažoval starostlivosť o BOZP za rovnocennú a neoddeliteľnú súčasť plnenia pracovných povinností a úloh. Z uvedeného dôvodu v posudzovanom skutku si vodič VZV počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa na pracovisku a konal ľahkomyseľne, resp. nezodpovedne aj napriek tomu, že musel byť, vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý toho, že pri obsluhu VZV môže spôsobiť škodu na zdraví inému zamestnancovi, či inej osobe alebo sebe.

Požiadavka:

§ 148 Práva a povinnosti zamestnancov

(1) Zamestnanci majú právo na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, na informácie o nebezpečenstvách vyplývajúcich z pracovného procesu a pracovného prostredia a o opatreniach na ochranu pred ich účinkami. Zamestnanci sú povinní pri práci dbať o svoju bezpečnosť a zdravie o bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa ich činnosť týka.

• Porušenie

Vodič VZV p. P. X. porušil povinnosť dbať na svoju bezpečnosť a zdravie a bezpečnosť a zdravie osoby, ktorej sa jeho činnosť týkala, pretože v skúmanom skutku si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania a konal ľahkomyseľne a nezodpovedne, musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže spôsobiť ujmu na zdraví spolupracovníkovi (poškodenému), prípadne sebe alebo niekomu inému. Následok ľahkomyseľného konania vodiča VZV p. P. X. bol vznik ujmy na zdraví poškodeného p. J. H., ktorý sa nachádzal v nesprávnom čase na nesprávnom mieste.

- STN ISO 3691 + Amd 1 Motorové vozíky. Bezpečnostné predpisy

• Požiadavka:

14.2.3 Jazda riadenie

Ak sa pri zatáčaní nachádzajú v blízkosti iné vozidlá alebo chodci, musí sa použiť výstražný signál.

• Porušenie:

Pri zaradení spiatocky nie len VZV (motorový vozík) vydáva svetelný a zvukový výstražný signál upozorňujúci, že niekde v blízkosti sa pohybuje cúvajúci motorový vozík. Obsluha motorového vozíka sa však zapnutím výstražných signálov nemôže zbaviť zodpovednosti za vznik ublíženia na zdraví. V posudzovanom skutku poškodený pre hluk v montážnej hale TR04 nepočul zvukový výstražný signál a svetelný si nevšimol. Pre uvedené mal vodič VZV p. P. X. venovať náležitú pozornosť pri cúvaní s VZV. Znalec sa domnieva, že ak by vodič VZV venoval náležitú pozornosť riadeniu VZV, by poškodeného uvidel a nenarazil do neho. Vzhľadom na uvedené sa vodič VZV správal veľmi nezodpovedne a preto jeho činnosťou vznikol posudzovaný skutok.

• Požiadavka:

14.2.3 Jazda riadenie

Musia sa dodržiavať všetky pravidlá premávky udávané v miestnych stanovených limitov rýchlosti.

• Porušenie:

Je zrejmé, že obsluha motorového vozíka, teda VZV, p. P. X. nedodržoval pravidlá premávky motorových vozíkov v areály spoločnosti PCA Slovakia, s.r.o. ako to uvádza aj preto, že nepozorne či až nezodpovedne cúval s VZV. So znalcom majú rovnakú mienku na nezodpovedne počínanie vodiča VZV aj svedkovia posudzovaného skutku (prílohy č. 4.6 až 4.10).

Zmluvy oboch živnostníkov, teda účastníkov posudzovaného skutku neobsahujú ani zmienku o povinnostiach vyplývajúcich im zo všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP. Zamestnávateľia oboch živnostníkov nezaujímali (nežiadali), aby sa preukázali o absolvovaní školenia o BOZP, tak ako je to uvedené vo Vyhláške MPSVR SR č. 147/2013 Z. z.. Z vyšetrovacieho spisu ČVV: ORP-2240/ZA-TT-2019 vyplýva že absolvovali školenia BOZP pred nástupom do zamestnania u svojich zamestnávateľov, ale už nie, že absolvovali aj školenie podľa Vyhlášky MPSVR SR č. 147/2013 Z. z..

Bolo chybou zamestnávateľov oboch účastníkov posudzovaného skutku, že miesto činu nebolo také ako pri vzniku ublíženia na zdraví poškodeného, teda sa hýbalo s VZV, čo predpisy BOZP nedovoľujú, lebo miesto činu má udržiavať v pôvodnom stave až do ukončenia vyšetrovania ublíženia na zdraví. Uvedená skutočnosť ovplyvnila aj dokumentovanie miesta činu policajtní, čo znalec považuje za veľký nedostatok. Podľa názoru znalca nebolo vhodné začať pracovať v nedokončenej montážnej hale TR04, lebo chýbalo vodorovné značenie trás pohybu osôb a motorových vozíkov. Znalec sa domnieva, že aj táto skutočnosť mala vplyv na vznik posudzovaného skutku.

Z doplnenia ZP Doc. Szaba vyhotoveného diktovaním do zápisnice č.l. 78-79 dňa 23.11.2020 vyplýva, že znalec sa pridáva vo veci vypracovaného ZP a uvádza, že vodič vysokozdvížneho vozíka P. X. porušil ustanovenie uvedené v § 12 ods. 1 písm. aj Zákona NR SR č. 124/2006 z.z. o BOZP. Teda Ernest Kurečaj nedodržel právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie BOZP, ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený. Pretože absolvoval školenia BOZP u zamestnávateľa a aj školenie pre obsluhu motorového vozíka, ktorý riadil. Toto nedodržel tým, že cúval a nebol presvedčený o tom, či je jeho dráha pohybu je voľná, či sa v dráhe pohybu nenachádzala nejaká prekážka, napr. osoba. V našom prípade to bol pán H. Ďalej porušil ustanovenie zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce a porušil § 146 ochrana práce odstavec 2. P. X. nedodržel toto ustanovenie nakoľko nepovažoval starostlivosť o BOZP za rovnocennú a neoddeliteľnú súčasť plnenia svojich pracovných úloh a povinností. Z uvedeného dôvodu si vodič VZV pán X. počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania na pracovisku a konal ľahkomyselne, resp. nezodpovedne aj napriek tomu, že bol vzhľadom na svoju kvalifikáciu vedomý toho, že pri obsluhu VZV môže spôsobiť škodu na zdraví inému zamestnancovi, ak bude cúvať s VZV bez toho, aby bol presvedčený, že v dráhe jeho pohybu sa nenachádza prekážka čo posudzovanom skutku bolo, že sa nepresvedčil.

K tomuto znalec dodal, dodávam, že k predmetnému skutku, teda zraneniu pána H. by nedošlo ak by vodič VZV dodržel vyššie uvedené ustanovenia a teda keby sa pred jazdou a počas jazdy, teda pri cúvaní presvedčil o tom, že sa v dráhe pohybu VZV nachádza prekážka, teda osoba. Mal sa presvedčiť tým spôsobom, že mal pozrieť do spätných zrkadiel alebo sa otočením seba. Toto porušenie a nedodržanie spôsobilo, že počas cúvania sa nepresvedčil o tom, že ním určená dráha pohybu je voľná, teda sa tam nachádzala osoba, do ktorej s VZV narazil a spôsobil jej tým ublíženie na zdraví. Ďalej vodič VZV porušil ustanovenie zákona č. 311/2001 §148 odstavec 1, v ktorom je ustanovené, že zamestnanci sú povinní pri práci dbať na svoju bezpečnosť a zdravie a bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa ich činnosť týka. V posudzovanom skutku však vodič VZV pán X. nedbal na bezpečnosť a zdravie pána H., keď cúval s VZV napriek tomu, že v jeho dráhe pohybu sa nachádzala osoba - teda poškodený H. a tomu spôsobil pri cúvaní zranenia. Tu on ho nedodržaním tohto ustanovenia zrazil s VZV, tým mu prešiel po jeho ľavej nohe, keď poškodený

zakričal, pán X. vystúpil z vozíka a išiel sa presvedčiť, čo sa stalo. Keď videl, že prešiel poškodenému po nohe a videl, že jeho noha sa nachádza po VZV, nastúpil do vozíka a v snahe ľahšie sa dostať k zranenej nohe pohol sa dopredu s vozíkom, čo malo za následok, že mu opäť prešiel po zranenej nohe. Týmto konaním porušil ustanovenie zákona č. 311/2001 §148 ods. 1, že má dbať na bezpečnosť a zdravie osôb, ktorých sa jeho činnosť týka. Takže nedbal o zdravie poškodeného pána H. nakoľko mu dva krát prešiel po zranenej nohe.

K otázke, či boli obžalovaným porušené konkrétne predpisy s ohľadom na technickú normu STN ISO 3691+Amd1 a prípadne akým spôsobom, znalec uviedol, že vodič VZV P. X. taktiež porušil technickú normu STN ISO 3691+AMD1 Motorové vozíky, resp. bezpečnostné predpisy. Tu nedodržel požiadavku 14.2.3 Jazda a riadenie - ak sa pri

zatáčaní nachádzajú iné vozidlá alebo chodci, musí sa použiť výstražný signál. Obsluha VZV sa však zapnutím výstražných signálov, čo sa automaticky stane pri cúvaní, nemôže zbaviť zodpovednosti za ublíženie na zdraví. V posudzovanom skutku poškodený pán H. pre hluk v montážnej hale TR04 nepočul zvukový výstražný signál a svetelný si nevšimol. Ak by vodič VZV venoval náležitú pozornosť pri cúvaní s VZV, tak by poškodeného uvidel a nenarazil by do neho a nespôsobil mu zranenia. Vzhľadom na uvedené sa vodič správal nezodpovedne, porušil toto ustanovenie a čoho následkom bol posudzovaný skutok. Teda ublížil na zdraví pánovi H.. Keby sa pán X. presvedčil o tom, že sa v jeho jazdnej dráhe nachádza osoba, nedošlo by k vzniku tohto úrazu a tým pádom by nedošlo k ublíženiu na zdraví. Vodič VZV porušil 14.2.3, nakoľko sa musia dodržiavať všetky pravidlá premávky udávané v miestnych stanovených limitoch rýchlosti. Je zrejmé, že vodič VZV porušil pravidlá prevádzky motorových vozíkov v areáli spoločnosti PCA Slovakia, s. r. o., najmä preto, že nezodpovedne cúval s VZV pričom spôsobil

škodu na zdraví pánovi H., o čom majú rovnakú mienku aj svedkovia posudzovaného skutku, pretože pán X. pri práci používal mobilný telefón. Toto jeho používanie malo za následok to, že sa nemohol riadne venovať vedeniu motorového vozíka, čoho následkom bolo vznik posudzovaného skutku. Teda k zraneniu pána H. mohlo prísť tým spôsobom, ako tvrdia svedkovia a to že pán X. nevenoval náležitú pozornosť pri riadení VZV, teda mohol používať pri jazde mobilný telefón a tým pádom pri cúvaní si nevšimol zraneného pána H. a ako cúval tak narazil do ľavej nohy. Ak by sa náležite venoval riadeniu a dodržiaval všetky ustanovenia všeobecne záväzných právnych a ostatných predpisov BOZP tak tomuto skutku nedošlo. Mám za to, že jeho nezodpovedným konaním došlo k ublíženiu na zdraví poškodenému H.. K tomuto posudzovanému skutku by nedošlo, ak by sa vodič VZV presvedčil počas jazdy, teda pri cúvaní, že sa v jeho jazde pohybu nenachádza žiadna osoba. Tejto povinnosti sa nemôže zbaviť tým, že mal zapnuté svetelné a zvukové výstražné znamenie.

Následne znalec na doplňujúce otázky (na HP) ohľadom podkladov k vypracovaniu ZP uviedol, že mal len prieskum toho miesta, ktorý robila polícia a na základe fotodokumentácie, ktorú vypracoval policajný technik, ktorá mu bola predložená. Tomuto konanie predchádzalo porušenie právnych predpisov zo strany zamestnávateľa, nakoľko sa po príchode PZ na miesto už toto vozidlo nenachádzalo v takom stave akom nehoda vznikla, nakoľko vozidlo bolo odstavené inde, pričom v zmysle zákona 124/2006 Z.z. a iných musí byť miesto nehody zabezpečené v stave v akom sa nehode udiala. K miere zavinenia nehody zo strany obžalovaného znalec uviedol, že hala bola nová, preto zamestnávateľ porušil predpisy tým, že nemal v hale vyznačené jazdné dráhy pre VZV, ani pre chodcov. Aj vozík aj poškodený sa pohybovali podľa toho, ako im to vyhovovalo. Vznikla tam situácia, že poškodený sa pýtal vedúcej na fajčiarsku prestávku, tá mu to povolila a poškodený po ceste na miesto určené pre fajčenie sa dostal do kolízie s vozíkom obžalovaného. Znalec nedokáže povedať, či obž. pri jazde pozeral do spätných zrkadiel alebo sa otočil a tak sa pozeral. Keby sa pozrel, že otočí hlavu a nevidí tam nikoho, tak sa mohol pohnúť, ale mohlo sa stať, že za tento okamih by mu niekto prešiel do jazdnej dráhy. Čo sa týka spätných zrkadiel, tieto zachytia iba časť priestoru a aj to iba, keď sú správne nadstavené. Vodič, resp. obsluha VZV je zodpovedná za to, aby nespôsobil nikomu škody na zdraví. Počas skúmania nebol skúmaný technický stav VZV a nebola k tomu ani dokumentácia. Je pravdepodobné, že bol v dobrom stave, bez chyby.

Z výpovede svedka H. R. (č.l. 73-75), ktorého výpoveď z prípravného konania bola v zmysle § 263 ods.1 Tr. por. a § 252 ods. 2 Tr. por. prečítaná (nakoľko s týmto postupom súhlasil prokurátor OP Trnava a obžalovaný sa na HP bez ospravedlnenia nedostavil) vyplýva, že svedok pracoval na živnosť pre agentúru DFC Industrial services s.r.o., kde pracoval cez spoločnosť QL Industrial Services pre spoločnosť PSA, kde robil od roku 2015 do 2020. Nevie kedy to bolo presne, ale bolo to v novembri 2019, pracoval na nočnej smene ako vozíčkar. Prácu vykonával v hale a išiel von asi v čase niečo po 23:00 a išiel pozrieť do novej haly, nevie ako sa presne volala, zrejme CPL. Tam sa robili palety na nové autá a prebaly. On tam išiel na kávu pozrieť kolegov. Tu vykonával prácu aj J. H., ktorý mal robiť na vláčiku a bol tam aj P. X., on bol vozíčkar. Svedok prišiel do haly a išiel k teamlíderke Y. T., ktorá bola na počítači a vedľa nej sedel M. J., on bol tvárou k nim a chrbtom do haly, videl pritom, že napravo od neho bol P. X. na vozíku, bolo to asi 4 metre napravo. On sa rozprával, nevenoval mu nejakú pozornosť. Ako prišiel k tomu stolíku, kde bola Y., tak tam stál aj J. H., s ním sa bavil, či zbehnú na kávu, svedok potom ostal pri stolíku a poškodený už išiel smerom k východu, svedok bol chrbtom k nemu, tak ho nevidel, kade išiel. Len pár sekúnd na to ako odišiel od stolíka svedok započul výkrik a otočil sa, čo sa deje. Odtiaľ kde stál videl, že J. ležal na zemi, bol neho vzdialený cca 8 metrov, čo je svedkov odhad, teda videl ako J. H. ležal na zemi a pod vozíkom mal svoju ľavú nohu a kričal, svedok sa hneď rozbehol k nemu a v tom som videl, že X. na tom VZV sa pohol smerom dopredu a prešiel po nohe H. v oblasti členka ľavým zadným kolesom. To, že mu prešiel prvý krát po nohe a akým spôsobom došlo k nehode, to nevidel. Len predtým videl, že P. cúval z vozíkom, to som videl periférne, ale všimol si, že P. nezatrúbil, keď išiel cúvať, čo sa teda má a to je na základe hlásky. Vozík, ktorým prešiel H. po nohe nevie akej farby bol a čo to bol za typ. Svedok si len všimol, že pri cúvaní mu zozadu svietilo modré svetlo. Nevie už teraz, či mu pri cúvaní pípalo výstražné znamenie. Po tom teda X. išiel dopredu a zastal cca 2 metre od H., bol v pomykove. Svedok dobehol k H., tomu dal piť, dobehol tam aj M. a Y. ostala na svojom mieste, hneď volali teamlídera a potom sa mu volala záchranka. X. vystúpil z vozíka, nevedel, že čo sa deje. Nič nehovoril. Potom mu dávali robiť testy na alkohol a drogy. H. mal zdeformovanú celú topánku a tú mu dali dole, s H. komunikoval on osobne. H. mal pri sebe v kapsičke telefón a tým vytočil jeho matku, tento mu vypadol a svedok ho zdvihol, vytočil a povedal jej, že J. pôjde do nemocnice. Svedok sa nevie presne

vyjadriť, kadiaľ išiel J., lebo bol chrbtom, ale keď už ležal na zemi tak po jeho ľavej strane boli uložené palety, od ktorých bol cca 1,5 metra, palety boli po jednom kuse na zemi a mohli byť vo výške cca 1 meter. Myslí si, že pokiaľ by aj H. vyšiel spoza tých paliet, tak ho bolo vidieť už ako prechádzal popri tých paletách, je úplne jedno, či išiel popri paletách vľavo alebo vpravo, lebo ho muselo byť vidieť, mal na sebe reflexnú vestu a aj na nohaviciach mal reflexné pásy. X. pokiaľ išiel cúvať s vozíkom tak mal zatrubíť a taktiež automaticky pri spiatočne dáva vozík modré svetlo a mal by dávať hlasité pípanie. To on osobne nepočul, ak už cúval tak, sa mal buď otočiť, aby videl kam cúva, alebo pozrieť do spätných zrkadiel. Keby toto spravil, tak by sa to možno nestalo. K svojej výpovedi pripojil aj nákres. O obžalovanom vie, že jazdieval s telefónom v ruke, telefonoval, čo sa nemôže, mal zapnutú hudbu, čo sa tiež nemôže, ale to videl v minulosti. V ten deň nevie, či niečo z toho robil. Do stretu VZV s poškodeným prešiel niečo menej ako 8 metrov, VZV bol uzatvorený. V hale bolo v tom čase ticho, svedok označil aj ďalších svedkov - konkrétne Y. T., M. J. a K. Y. a ešte ďalších ľudí, ktorých nepoznal po mene. Nevie, kde poškodený pred stretom z VZV išiel, ale aj v prípade, že by išiel popri paletách ktoré mal na ľavej strane by ho X. videl, lebo palety neboli naskladané na sebe. V hale neboli vyznačené chodníky pre peších a vozíky, nakoľko o bola nová hala. Vie o tom, že zamestnávateľ mal s obžalovaným v minulosti nejaké problémy - mal vysypať paletu, počúvať hudbu, telefón v rukách, to sa počas práce robiť nemá.

Z výpovede svedkyne Y. T. (č.I 76-77), ktorej výpoveď z prípravného konania bola v zmysle § 263 ods.1 Tr. por. a § 252 ods. 5 Tr. por. prečítaná, nakoľko s týmto postupom súhlasil prokurátor OP Trnava a obžalovaný na HP bez ospravedlnenie nedostavil vyplýva, že v minulosti pracovala na živnosť pre agentúru DFC Industrial services s.r.o., kde pracovala cez spoločnosť QL Industrial Services pre spoločnosť PSA. Tam robila od roku 2016 do 2020. Pracovala na pozícii ako vedúca novootvorenej výroby v hale, nevie jej názov- bola to stará magna. Išlo o halu, v ktorej mali pracovať, mala sa tam robiť kontrola kvality a prebalovanie dielov. Nevie kedy to bolo presne, ale mohlo to byť v koncom novembra 2019 pracovala na nočnej smene ako vedúca. Prácu vykonávala v hale, ktorú bola nová a bola o prvá smena v tejto hale. V tejto hale neboli vyznačené chodníky pre peších ani pre vozíky, nebolo tam vyznačené vôbec nič. To malo byť, keď mali prvú smenu, ale nebolo tam nič. Nočná smena začínala o 22.00 hod. a fungovalo to tak, že v tejto hale sa prebaloval materiál a chodili tam dva vláčiky, ktoré zásobovali pracovníkov. Na jednom vláčiku chodil J. H., na druhom vláčiku už nevie kto, tiež tam boli vysokozdvížne vozíky, rovnako 2, na jednom bol P. X. a druhý bol M. J.. Svedkyňa sedela za stolom, ktorý bol otočený smerom do haly. Pozerala smerom na pracovné stoly, napravo mala zónu prebalu a vedľa nej bol odstavený vláčik. Ako sedela, bol pri nej niekto, už nevie kto. To bolo v čase cca niečo po 23.00 hod a bolo to pred prvou prestávkou, ktorá býva o 00.30 hod. Ako sedela videla pred sebou pracovné stoly, kde boli zamestnanci, k nim sa tam dovážal materiál. Prišiel za ňou poškodený, či si môže ísť zapáliť a na kávu a ona mu to povolila, ďalej mu nevenovala pozornosť. Chvilku na to započula krik, krik išiel z pravej strany, tak sa otočila a napravo videla, kabínu vysokozdvížného vozíka, v ktorej sedel X.. Vozík stál a potom sa pohol dopredu. Svedkyňa videla len vrch kabíny, lebo vedľa nich boli naskladané palety cez ne nevidela dobre. Palety boli vo výške cca 120 cm. Ako to počula, tak volala na hlavnú plochu teamlíderovi, keďže vedela, že došlo k úrazu, lebo tam niekto kričal, že to je H.. K H. išiel pomôcť H. R. a ešte nejakí ľudia. Ona tam osobne neišla, ostalo jej zle a išla preč. Obžalovaného v ten večer videla, ale tesne predtým ako sa to stalo, ho nevidela kde bol, resp. ona mala svoju robotu a nevníkala si všetko, čo sa okolo nej dialo. X. mal žltý zatvorený vozík, rád aj hudbu počúval vnútri, čo bolo zakázané, tiež si zatváral vozík, ale to nie je zakázané. Ale v ten deň, či mal pustnú hudbu to nevie, resp. vôbec čo robil to nevie. Nevie sa vyjadriť, akým spôsobom P. zrazil poškodeného, nevidela to, videla len kabínu vozíka. Predtým si nevšíkala, že kadiaľ išiel vozík. Následne si spomenula, že po nehode dobehol na miesto aj M. J., s ktorým aktuálne žije, doma sa o tom bavili, vlastne o tom, že nič nevidel, len prišiel na miesto, keď už bolo po všetkom. K veci označila svedkov R. a K. Y..

Podľa § 269 Tr. por. číta sa a oboznamuje sa:

- Výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obž. P. X. č.I. 271
- Lustrácia CESDAB
- Odpis RT obžalovaného
- Lustrácia ZVJS
- Lustrácia GP
- Písomné podanie poškodeného z č.I. 312

- zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou a náčrtkom z č.l. 180-183 (v spojení s § 270 ods. 2 Tr. por.)
- rámcová zmluva o poskytovaní služieb z č.l. 203-205
- podklady k vyšetrovaniu pracovného úradu z č.l. 206-221 (v spojení s § 270 ods. 2 Tr. por.)
- zmluva o poskytovaní služieb z č.l. 225-233
- ftk. preukazu obsluhy motorových vozíkov z č.l. 235-236
- záznamy o školení obž. z č.l. 258-259

Z výpisu evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný má vykázaných 7 priestupkov rôzneho charakteru (násilné priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky v cestnej doprave, všeobecne ohrozovanie priestupky). Uvedené korešponduje s databázou CESDAB.

Z odpisu RT obžalovaného je zrejmé, že tento má vykázané 4 odsúdenia, všetky sú takého charakteru, že sa na neho hľadí ako na netrestaného.

Zo zápisnice z obhliadky miesta činy vyplynul popis areálu resp. miesta skutku, z ktorého tiež vyplýva absencia relevantného značenia a bezpečnostných prvkov. Z rámcovej zmluvy medzi DFC Industrial Service, s.r.o. a poškodeným ako živnostníkom je zrejmé, že poškodený vykonával činnosti spojené s obsluhou VZV resp. analogické činnosti. Obdobnú zmluvu mal uzavreté aj obžalovaný (cez spol. FKM Services, s.r.o.) Výsledky dychových skúšok nezistili alkohol ani u jedného účastníka nehody, u obžalovaného nebola zistená intoxikácia OPL. Obžalovaný mal riadne vydaný živnostenský list a bol držiteľom preukazu obsluhy VZV, pričom 23.07.2019 bol obžalovaný školený o BOZP.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi spáchanie skutku poprel, presnejšie povedané poprel svoje zavinenie v prípade predmetnej dopravnej nehody. Uviedol, že poškodený mal v ušiach pred nárazom v ušiach slúchadlá a v ruke mobil. Obžalovaný sa podľa vlastného vyjadrenia pri cúvaní pozeral dozadu po celý čas a bol vytočený smerom dozadu a tak pozeral na cestu a poškodený vyšiel z mŕtveho uhla, pričom skôr ho vidieť nemohol, keď vyšiel spoza paliet naskladaných na seba. Rovnako poznamenal, že potom ako zistil, že VZV stojí na nohe poškodeného a v okolí nie je žeriav sa pohol dopredu, aby zišiel z nohy poškodeného, čo mu prišlo ako najvhodnejšie riešenie v danom čase a mieste. VZV bol v 100 % stave, vydával pri cúvaní zvuk a aj blikal. Signalizácia sa spúšťa samá, bez zadania pokynu. Vizuálna signalizácia je aktívna vždy, keď je zapnutý motor, zvuková len pri cúvaní.

Fakt, že mal poškodený náhle vyjsť spoza paliet, bol vylúčený vykonaným dokazovaním, pričom z výpovedí svedkov zhodne vyplynulo, že predmetná paleta siahala do výšky cca 1 m, maximálne 1,2 metra, preto postavu za ňou kráčajúcu obžalovaný musel vidieť. Hoci z vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplynulo, že by poškodený kráčal (z pohľadu obžalovaného) spoza paliet, avšak túto verziu nemožno ani spoľahlivo vylúčiť. Zjavné však je, že pokiaľ by aj poškodený kráčal za paletami, obžalovaný ho pri správnej technike cúvania mohol vidieť. Ako nepotvrdené možno označiť tvrdenie obžalovaného, že poškodený mal v ušiach slúchadlá na hudbu, pričom poškodený to výslovne poprel a nevyplynulo to ani z jednej výpovede svedkov. Poškodený tiež poprel, že by mal v rukách v čase nehody mobil, pričom svedok R. uviedol, že videl u poškodeného telefón v kapsičke. Z výsledkov znaleckého dokazovania je nepochybne zrejmé, že obžalovaný nedodrжал správnu techniku cúvania, keď sa poškodeného buď nevidel, ale situáciu podcenil, pričom ako preukázané sa javí prvé načrtnuté riešenie. Je pravdou, že na mieste bola prítomná aj zvuková a obrazová signalizácia, na ktorú mohol zareagovať aj poškodený, čo však nevylučuje zodpovednosť obžalovaného za porušenie predpisov o ochrane bezpečnosti a zdravia pri práci pri jazde z VZV. Technika cúvania obžalovaného teda bola v rozpore s ust. § 12 ods.2 písm. a) Zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci s poukazom na povinnosť vyplývajúcu z technickej normy STN ISO 3691+AMD1, o ktorých bol upovedomený o ktorých mal na vlastné náklady povinnosť nechať sa preškoliť v pravidelných intervaloch (čo zo spisu nevplyva). V konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný počas cúvania používal mobil

alebo počúval hudbu, pričom pri nehode zjavne zohral úlohu aj nevyhovujúci technický stav haly, na ktorý poukázal aj znalec doc. Szabó, čo v konečnom dôsledky zavinenie obžalovaného mierne znižuje, ale neneguje a nevylučuje.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe v zhode s podanou obžalobou, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný viedol spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví z dôvodu obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dlhší čas - t.j. minimálne 49 dní, tak ako vyplýva zo ZP Doc. Popelku. Obžalovaný spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom období a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na nepríčetnosť či zníženie príčetnosti. Naplnená bola i subjektívna stránka, t.j. zavinenie, pretože obžalovaný konal vo forme nedbanlivosti, pričom nebolo ničím preukázané, že by malo ísť o nedbanlivosť vedomú, ale v prípade nedbanlivosti nevedomej, zákonné znaky tejto (nevedomosť o porušovanom následku, hoci o tomto vedieť mal a mohol) a naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu, vyplývajú z vykonaného dokazovania. Naplnený bol teda i objekt útoku a objektívna stránka, t.j. také konanie obžalovaného, ktoré vyplýva zo stíhaného skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o rozhodovanie v trestnej veci, všeobecný súd nemusí dať (t.j. ani v merite veci) odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní.

Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci N. W. c. T. a F. U./T., oba z 9. decembra 1994, Annuaire, série A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu.). Na doplnenie uvedeného súd udáva, že „súdy rozhodujúce o vine a treste nie sú povinné sa vysporiadať s každým argumentom obhajoby. Sú však povinné reagovať adekvátnym spôsobom na všetky argumenty, ktoré sú spôsobilé spochybniť rozhodnutie o vine a treste“ (viď. Rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva; ďalej len „ESLP“: J. proti Slovensku, Ignatenco proti Moldavsku). Konajúci súd považuje uvedené predpoklady za splnené.

*** Výrok o treste ***

V prípade obžalovaného neprichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť (ani podľa § 36 písm. I) Tr. zák., keďže tento spáchanie skutku poprel; ani § 36 písm. j) Tr. zák., keďže bol pred spáchaním skutku už skôr odsúdený, hoci sa na neho hľadí ako na netrestaného; navyše má vykázaných 7 priestupkov). V prípade priťažujúcich okolností tu súd tiež nevzhladol žiadne priťažujúce okolnosti, teda v danej veci je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností neutrálny (0:0).

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

12-60 mesiacov (základná výmera v tejto trestnej veci) - výmera pre obž. X.

V prípade osoby obžalovaného súd obžalovanému uložil trest pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 15 mesiacov, vzhľadom na fakt, že obžalovaný bol k spáchaniu skutku nekritický, nepriznal ani časť podielu viny na dopravnej nehode, ide o osobu, ktorá má vykázané len odsúdenia, vo vzťahu ku ktorým na obžalovaného hľadí ako na netrestaného, avšak v počte 4, počet priestupkov je tiež neprímerane vysoký, navyše ide aj o priestupky nespojené s dopravou, čiže o de facto o aktivitu menej „ospravedliteľnú“. V prípade obžalovaného je na druhej strane nutné dodať, že závažnosť konania znižuje spoluzodpovednosť spol. PCA, ktorá zadaním prác živnostníkom v hale, ktorá na to nebola technicky usposobená, zvýšila nepochybne riziko úrazu aj tohto druhu. Je tiež nutné dodať, že obžalovaný, hoci nedodrжал všetky požiadavky kladené na vedenie VZV, išlo v danom prípade o tzv. prevádzkový incident, keď spôsobil poškodenie zdravia poškodeného neodhadnutím situácie resp. zlým vyhodnotením svojich povinností, avšak nie v miere a rozsahu, ktorú by súd musel vnímať ako mimoriadne závažnú (inými slovami porušenie povinnosti zjavne nebolo tak dramatické, ako následok, ktorý nedbanlivostne zapríčinilo).

Súdu sa však javí ako nevyhnutné uložiť obžalovanému trest zákazu činnosť vedenia motorových vozidiel a to nielen VZV, nakoľko nehoda obžalovaného je nepochybne spojená s vedením motorového vozidla, na ktoré sa vzťahuje osobitné oprávnenie a je prejavom nezodpovednosti pri vedení vozidla. Požiadavke individuálnej prevencie (s ohľadom na generálnu prevenciu ako celok) viac zodpovedá uloženie trestu zákazu vedenia motorových vozidiel (všetkých), nielen VZV ako žiadala OP Trnava. Na strane druhej je nutné tento trest uložiť iba v minimálnej miere, keďže ide o prevažný výkon pracovnej činnosti obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Nakoľko boli riadne a včas uplatnené a vyčíslené nároky na náhradu škody, súd o tomto rozhodol tak, že poškodených odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie, keďže ide o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje s názorom KS v Banskej Bystrici, judikovanom uznesení, sp. zn.: 3To/70/2020 zo dňa 08.07.2020, v zmysle ktorého:

„V prípade, ak by súd v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, došlo by k situácii, že poškodení by mali exekučný titul priamo vo vzťahu ku obžalovanej, teda by bola povinnou v prípade vedeného exekučného konania, pričom poisťovňa by v zmysle § 5 ods. 1 písm. d), ods. 2 ZPZP mohla odmietnuť poistné plnenie (napr. ak by sa obžalovaná zaviazala uhradiť škodu nad rámec ustanovený osobitnými predpismi alebo nad rámec právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade škody, alebo na základe rozhodnutia súdu, ktorým bola schválená dohoda účastníkov konania, ak poisťovateľ nebol jedným z týchto účastníkov, alebo ak by napr. obžalovaná bez súhlasu poisťovne uznala povinnosť nahradiť škodu alebo jej časť nad rámec poistného plnenia, ktoré by inak poisťovňa bola povinná poskytnúť podľa ZPZP). Preto ani výška spôsobenej škody v prípade ublíženia na zdraví v súvislosti s dopravnou nehodou nebýva súčasťou skutkovej vety podanej obžaloby - inak by musel súd ex lége uložiť obžalovanej povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. V prípade rozhodovania o náhrade škody v adhéznom konaní by preto mal súd ako účastníka konania na túto časť trestného konania prizvať príslušnú poisťovňu, s ktorou má obžalovanú uzatvorenú poistnú zmluvu. Rovnako tak by mohlo dôjsť k situácii, že v čase do vyhlásenia rozsudku, resp. nadobudnutia právoplatnosti takého rozsudku, by poisťovňa už realizovala poistné plnenie vo vzťahu k poškodenému, ale rovnako tak aj po právoplatnosti takého rozsudku, ale obžalovaná by vo výroku rozsudku bola zaviazaná k povinnosti nahradiť škodu, teda by bola stále povinnou v rámci exekučného titulu. Preto odkázanie poškodených s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces (pokiaľ si neuplatnili už nárok na náhradu škody voči poisťovni v prípravnom konaní v zmysle vyššie uvedeného zákonného postupu), sa v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení javí ako procesné „najčistejší“ spôsob. V prípade rozhodnutia o povinnosti obžalovanej nahradiť poškodeným spôsobenú škodu v rámci trestného konania by bol totiž civilný súd týmto "výrokom viazaný, preto by výšku škody nemohol ani modifikovať, a teda aj prípadné ďalšie nároky na náhradu škody by sa javili ako sporné (napr. objavenie sa trvalých následkov, dodatočne zistená škoda na ďalších veciach poškodených pri dopravnej nehode a pod). V rámci civilného konania potom bude súd konať ako s účastníkmi konania s poškodenými, obžalovanou a najmä poisťovňou, s ktorou má obžalované uzatvorenú poistnú zmluvu. V zmysle zákona má potom zase poisťovňa právo regresu voči obžalovanej, ktorá škodu spôsobila. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/54/2009 zo dňa 31.08.2010, poisťovňa má (podľa §12 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.) nárok na náhradu poistného plnenia, okrem poistníka, proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Poisťovňa má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi motorového vozidla. Právny poriadok pritom nie vždy ukladá povinnosť nahradiť škodu tej osobe, ktorá ju konkrétne spôsobila. Práve za účelom ochrany poškodeného sa priznáva nárok na náhradu škody tomu, u koho je väčší predpoklad, že bude schopný uspokojiť nárok na náhradu škody, teda v takýchto prípadoch poisťovňa. Ak je jedna osoby povinná nahradiť škodu spôsobenú inou osobou, má voči tejto osobe postih (§ 440 OZ). V prejednávanej príhode teda bude spôsobenú škodu hradíť poisťovňa, ktorá si vo vzťahu k obžalovanej môže následne uplatniť postih, a to aj na základe výroku o vine z tohto rozsudku. Pokiaľ by teda súd v rámci adhézneho konania chcel zaviazat obžalovanú k povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, musel by do konania ako účastníka prizvať poisťovňu, s ktorou má obžalovaná uzatvorenú poistnú zmluvu (v zmysle § 5 ods. 1 písm. d) ZPZP), musel by zisťovať obsah samotnej poistnej zmluvy uzatvorenej medzi obžalovanou a poisťovňou, skúmať všeobecné obchodné podmienky za účelom zistenia maximálneho poistného krytia, aby sa odstránilo riziko, že poisťovňa odmietne plniť za obžalovanú, v prípade, ak by napr. vyčíslené liečebné

náklady neboli konečné, musel by vykonať aj dokazovanie k výške takto uplatnenej škody, tiež by musel zisťovať, či do budúcnosti nehrozia poškodenému nejaké ďalšie trvalé následky z titulu spôsobenej škody na zdraví, čo je podľa názoru súdu ďalšie pomerne rozsiahle dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.“

Nad rámec uvedeného súd poznamenáva, že v tomto prípade, vzhľadom zrejme na absenciu PZP, ktoré v danom konaní supluje povinné havarijne poistenie, súd aplikoval tento judikát analogicky a dodáva, že nie je vhodné rozhodnúť o nároku na náhradu škody inak ako touto formou, keďže z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že zrejme nejde o škodu spôsobenú len obžalovaným, ale aj majiteľom haly, resp. subjektom, v prospech ktorého obžalovaný a poškodený práce vykonávali.

Z tohto dôvodu súd odkázal poškodených s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.